

ADV.

17 JAN 1961
Transmis à M. Gouverneur LEBON H.

Coordination (1)

L. 7271/2.

KONINKRIJK BELGIE.

ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 19e augustus 1960 door de Minister van Sociale Voorzorg verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van ministerieel besluit "genomen in uitvoering van het koninklijk besluit van ... houdende wijziging van het besluit van de Regent van 26 mei 1945 betreffende de inrichting van de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid", heeft de 1e december 1960 het volgend advies gegeven:

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de la Prévoyance sociale, le 19 août 1960, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté ministériel pris en exécution de l'arrêté royal du ... modifiant l'arrêté du Régent du 26 mai 1945 organique de l'Office national du placement et du chômage", a donné le 1er décembre 1960 l'avis suivant :

Het ontwerp bevat de uitvoeringsmaatregelen van het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het werkloosheidsbesluit, waarover de Raad van State de 9e augustus en de 8e november 1960 advies heeft uitgebracht.

De gemachtigde van de Regering heeft verklaard, dat deze de teksten die de Raad van State voor het ontwerp van koninklijk besluit heeft voorgesteld, aanvaardt. Bij het onderzoek van onderhavig ontwerp wordt derhalve alleen met deze teksten rekening gehouden. Gemakkelijkheidshalve worden deze in dit advies kortweg "koninklijk besluit" genoemd.

Onder "koninklijk besluit" wordt dus verstaan, de tekst die de Raad van State in zijn advies L.7248 van 9 augustus 1960 heeft voorgesteld voor het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het werkloosheidsbesluit, zoals die tekst werd gewijzigd door het advies L.7339 van 8 november 1960 ingevolge door de Regering voorgestelde amendementen op genoemd ontwerp.

Onder "werkloosheidsbesluit" wordt verstaan het besluit van de Regent van 26 mei 1945 betreffende de inrichting van de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid.

Artikel 1.

Ter uitvoering van artikel 91, 1°, van het koninklijk besluit, bepaalt dit artikel en de bijlagen waarnaar wordt verwezen, het model van de stukken die als aanvraag om werkloosheidsuitkering kunnen gelden.

Volgens het bepaalde onder 3° geldt de "verklaring van lichamelijke geschiktheid C 6" als aanvraag om werkloosheidsuitkering voor een werknemer die werkloos wordt na een periode van arbeidsongeschiktheid.

Bij de bespreking van artikel 9 zal worden aangetoond, dat die verklaring echter niet als aanvraag in aanmerking kan komen, indien de betrokkene gedeeltelijk werkloos is.

+
+ +

De tweede zin van het bepaalde onder 4° is overbodig. Hij is een nutteloze herhaling van hetgeen in de artikelen 18 en 20 wordt gezegd.

+
+ +

Volgens het bepaalde onder 5° vraagt de werknemer, die werkloos wordt tijdens de sluiting van de onderneming ingevolge jaarlijkse vakantie, werkloosheidsuitkering aan door middel van een "werkloosheidsbewijs - jaarlijkse vakantie".

Deze werkloosheid is een vorm van gedeeltelijke werkloosheid in de zin van artikel 77ter, § 1, derde lid, van het koninklijk besluit, vermits de arbeidsovereenkomst niet wordt beëindigd, maar de arbeidsprestaties alleen tijdelijk worden geschorst. Artikel 77ter, § 3, 2°, d, van het koninklijk besluit maakt overigens uitdrukkelijk melding van die vorm van gedeeltelijke werkloosheid.

Hieruit volgt vooreerst, dat het bepaalde onder 5° een uitzondering is op het bepaalde onder 2°, volgens hetwelk de gedeeltelijk werklozen werkloosheidsuitkering aanvragen door middel van een "bewijs van gedeeltelijke werkloosheid C 3bis".

.../...

Uit het feit, dat het om gedeeltelijk werklozen gaat, volgt bovendien dat het werkloosheidsbewijs, overeenkomstig artikel 90, tweede lid, van het koninklijk besluit, tevens als controlekaart dient. Uit het model van het "werkloosheidsbewijs - jaarlijkse vakantie C 103", zoals het in bijlage 5 is voorgesteld, blijkt niet dat dit bewijs als controlekaart dienst kan doen.

Volgens de gemachtigde ambtenaar zou zulks niet nodig zijn, omdat de werknemers die wegens sluiting van de onderneming ingevolge vakantie werkloos zijn, van controle zijn vrijgesteld, krachtens de onderrichting A.O.300/74 van 28 mei 1958 van de directeur-generaal van de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid.

Overeenkomstig artikel 96 van het werkloosheidsbesluit, staat het echter aan de Minister te bepalen in welke gevallen en onder welke voorwaarden vrijstelling van controle kan worden verleend. Het ministerieel besluit van 13 juni 1945 betreffende de controle over de werklozen, dat die gevallen bepaalt, maakt geen melding van de hier bedoelde werkloosheid.

Volgens de thans geldende regeling is controle dus rechtens verplichtend.

Artikel 2.

Dit artikel bepaalt, ter uitvoering van artikel 91, 1°, van het koninklijk besluit, het model van de stukken van het administratief dossier.

.../...

Het tweede lid van dit artikel zou beter worden geschrapt. Dat de aanvraag om werkloosheidsuitkering en het administratief dossier samen het "volledig dossier" vormen, heeft geen enkel praktisch nut voor de toepassing van dit ontwerp. De benaming "volledig dossier" kan overigens slechts aanleiding geven tot verwarring met het "administratief dossier", dat overeenkomstig artikel 89 van het koninklijk besluit aan een wel bepaald begrip beantwoordt en een belangrijke rol speelt in de administratieve procedure die tot het toekennen van werkloosheidsuitkering leidt.

+

+ +

Volgens het eerste lid bestaat het administratief dossier alleen uit de stukken vermeld in bijlagen 6. Bij de bespreking van artikel 9 zal worden aangetoond, dat ook de verklaring van lichamelijke geschiktheid tot het administratief dossier kan behoren.

Artikel 3.

Dit artikel bepaalt, dat voor de toepassing van het ontwerp een aantal categorieën van gedeeltelijk werklozen met volledig werklozen worden gelijkgesteld. In werkelijkheid betreft die gelijkstelling alle gedeeltelijk werklozen, zodra zij zich, overeenkomstig artikel 77ter, § 3, van het koninklijk besluit, als werkzoekende moeten laten inschrijven.

.../...

5 november 1960 heeft de Regering een amendement op het koninklijk besluit aan de Raad van State voorgelegd, dat ertoe strekte artikel 3 van onderhavig ontwerp in het koninklijk besluit op te nemen.

In zijn advies L.7339 van 8 november 1960 heeft de Raad van State erop gewezen dat de voorgestelde gelijkstelling van de gedeeltelijk werklozen met de volledig werklozen tot gevolg heeft, dat de gedeeltelijk werklozen bij hun inschrijving als werkzoekende alle voorschriften moeten in acht nemen die voor de volledig werklozen gelden om op werkloosheidsuitkering aanspraak te hebben en dat derhalve, overeenkomstig de artikelen 90, eerste lid, en 92, eerste lid, van het koninklijk besluit, de werkgever hun een bewijs van volledige werkloosheid moet overhandigen en het gewestelijk bureau opnieuw over het recht op uitkering uitspraak moet doen.

In het advies wordt voorts genoteerd dat, volgens de verklaringen van de gemachtigde van de Regering, deze gevolgen niet werden gewild en dat het niet de bedoeling is aan de gelijkstelling van de gedeeltelijk werklozen met de volledig werklozen zulke ruime, algemene draagwijdte te geven. Hieruit wordt dan besloten dat, indien zulks het geval is, het voorgestelde amendement niet kan worden gehandhaafd.

Uit het onderzoek van onderhavig ontwerp blijkt, dat de beoogde gelijkstelling in dit ontwerp wel die algemene draagwijdte heeft, waarop in het voornoemde advies werd gewezen.

.../...

In de eerste plaats blijkt zulks uit de algemene bewoordingen, waarin artikel 3 van het ontwerp is gesteld. De gelijkstelling geldt "voor de toepassing van dit besluit", dus onder meer ook voor alle bepalingen die het indienen van de aanvraag om uitkering regelen.

Nog duidelijker blijkt die algemene draagwijdte van de gelijkstelling uit de artikelen 6 en 8 van het ontwerp. Zoals bij de bespreking van artikel 6 wordt aangetoond, laten deze bepalingen geen twijfel erover bestaan, dat de gedeeltelijk werklozen bij hun inschrijving als werkzoekende een nieuwe aanvraag moeten indienen, en dat zij zulks moeten doen in dezelfde vorm en onder voorlegging van hetzelfde werkloosheidsbewijs als de volledig werkloze, waaruit volgt, dat ook opnieuw over de aanvraag uitspraak moet worden gedaan.

Ten slotte bepaalt artikel 17 van het ontwerp, dat de volledig werkloze, en dus ook de daarmee gelijkgestelde gedeeltelijk werkloze, zich als werkzoekende moet laten inschrijven binnen drie dagen na de aanvraag om uitkering. Dit veronderstelt, dat de gelijkgestelde gedeeltelijk werklozen een nieuwe aanvraag moeten doen, wanneer zij tot inschrijving verplicht worden, zoniet kan de voorgeschreven termijn door hen niet worden nageleefd.

De gelijkstelling van de gedeeltelijk werklozen met de volledig werklozen, zoals zij in dit ontwerp werd opgevat, is strijdig met de artikelen van het koninklijk besluit die betrekking hebben op de aanvraag om uitkering en de beslissing over het recht op uitkering.

.../...

De opzet van die artikelen is juist een gans verschillende administratieve procedure in te voeren voor de volledig werklozen en de gedeeltelijk werklozen. Volgens de verklaringen van de gemachtigde ambtenaren, afgelegd tijdens het onderzoek van het koninklijk besluit, bestaat het verschil met de thans geldende regeling voornamelijk in een belangrijke vereenvoudiging van die procedure voor de gedeeltelijk werklozen. Dit ontwerp maakt deze vereenvoudiging ongedaan, zodra de gedeeltelijk werkloze zich als werkzoekende moet laten inschrijven. Vanaf dat ogenblik moet hij de ganse procedure volgen, welke aan de volledig werklozen is opgelegd. En vermits de gedeeltelijk werkloze in de regel eerst gedurende een bepaalde tijd van inschrijving als werkzoekende is vrijgesteld, komt de door artikel 3 beoogde gelijkstelling, met de gevolgen die krachtens de artikelen 6, 8 en 17 daaraan verbonden zijn, hierop neer, dat de gedeeltelijk werkloze eerst een aanvraag als gedeeltelijk werkloze en daarna een aanvraag als volledig werkloze moet indienen. Eerder dan de procedure te vereenvoudigen, maakt het ontwerp de regeling voor de gelijkgestelde gedeeltelijk werklozen ingewikkelder ~~en~~ omslachtiger dan die voor de volledig werklozen.

Om deze reden, evenals om die welke bij de bespreking van artikel 6 worden uiteengezet, is artikel 3 strijdig met het koninklijk besluit. Het leidt overigens tot gevolgen, die volgens de verklaringen van de gemachtigde ambtenaren afgelegd bij het onderzoek van de amendementen bij het koninklijk besluit, door de Regering niet worden gewild.

.../...

Artikel 4.

Dit artikel bepaalt, dat de arbeidsbemiddeling geschiedt door gewestelijke bureaus, plaatsingsbureaus en "kontaktpunten", en duidt de respectieve bevoegdheid van deze diensten aan.

Geen der artikelen van het werkloosheidsbesluit; die in de inleiding van het ontwerp worden vermeld, verleent aan de Minister de bevoegdheid om de inrichting van de diensten voor arbeidsbemiddeling te regelen. Dit geschiedt door de artikelen 26 en 27 van het werkloosheidsbesluit zelf.

Krachtens artikel 26 is de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid belast met de inrichting en het beheer van de diensten voor openbare arbeidsbemiddeling. Artikel 27 schrijft voor, dat een gewestelijke dienst wordt opgericht in elk gewestelijk bureau van de Rijksdienst en dat in andere plaatsen hulpkantoren kunnen worden opgericht.

Inzover het ontwerp afwijkt van de door die artikelen voorgeschreven organisatievorm, mist artikel 4 rechtsgrond. Inzover het bij de bestaande organisatie aansluit en deze in overeenstemming is met voornoemde artikelen, is artikel 4 overbodig. Het kan bovendien geen beperking stellen aan de bevoegdheid van de Rijksdienst om de inrichting dezer diensten, binnen de grenzen gesteld door de artikelen 26 en 27 van het werkloosheidsbesluit, te regelen. Indien de Rijksdienst deze inrichting wijzigt, kan er dienvolgens een gebrek aan overeenstemming ontstaan tussen de werkelijke toestand en de door het ontwerp voorgeschreven inrichting, die elke rechtskracht mist.

Uit artikel 17 van het ontwerp, zoals het door de gemachtigde ambtenaar werd toegelicht, blijkt, dat het onderscheid tussen de drie, in artikel 4 genoemde soorten van diensten voor arbeidsbemiddeling, zijn weerslag heeft op de wijze van inschrijving van een werkloze als werkzoekende, welke door dit ontwerp wordt geregeld. Om de voornoemde reden is die regeling niet aan te bevelen. In het ontwerp zou men zich beter houden aan de organisatievorm, zoals die in de artikelen 26 en 27 van het werkloosheidsbesluit is bepaald.

Wordt het drieledig onderscheid, gemaakt in artikel 4, noodzakelijk geacht voor de goede werking van de werkloosheidsregeling, dan moeten de artikelen 26 en 27 van het werkloosheidsbesluit worden aangepast.

In geen geval vinden voorschriften betreffende de inrichting van de arbeidsbemiddeling hun plaats in dit ontwerp.

Artikel 6.

Dit artikel bepaalt, ter uitvoering van artikel 91, 3°, van het koninklijk besluit, de wijze waarop en de termijnen waarbinnen de volledig werkloze zijn aanvraag om werkloosheidsuitkering moet indienen.

Overeenkomstig artikel 3 van het ontwerp, zijn deze voorschriften ook toepasselijk op de gedeeltelijk werklozen die als werkzoekende moeten ingeschreven zijn, vermits zij met volledig werklozen worden gelijkgesteld.

.../...

Deze gedeeltelijk werklozen moeten dus, in strijd met artikel 90 van het koninklijk besluit, een bewijs van volledige werkloosheid van hun werkgever ontvangen. Zij moeten derhalve ook een nieuwe aanvraag indienen en over die aanvraag moet, overeenkomstig artikel 92, tweede lid, 1°, van het koninklijk besluit, opnieuw door het gewestelijk bureau uitspraak worden gedaan.

Volgens de gemachtigde ambtenaar is zulks in de regel niet het geval, vermits artikel 6 alleen toepasselijk is op de werkloze die werkloosheidsuitkering aanvraagt, en de gedeeltelijk werkloze reeds een aanvraag heeft gedaan, alvorens hij als werkzoekende ingeschreven moet zijn en dus met een volledig werkloze wordt gelijkgesteld.

Uit de genoemde artikelen van het koninklijk besluit blijkt echter duidelijk, dat het juist de bedoeling is, een nauwkeurig onderscheid te maken tussen de aanvraag van een volledig werkloze en die van een gedeeltelijk werkloze, zodat het ten volle met dit opzet overeenstemt, dat de volledig werkloze een nieuwe aanvraag indient.

Bovendien bepaalt artikel 8 van het ontwerp, dat de met een volledig werkloze gelijkgestelde gedeeltelijk werkloze "al de aan een volledig werkloze opgelegde formaliteiten moet vervullen zodra hij verplicht is zich als werkzoekende te laten inschrijven". En vermits de gelijkstelling plaats heeft op het ogenblik van die inschrijving, moet de gelijkgestelde gedeeltelijk werkloze alsdan ook een bewijs van volledige werkloosheid indienen, dat als aanvraag om werkloosheidsuitkering geldt.

.../...

Om de hoger aangegeven reden alsmede om die vermeld bij de bespreking van artikel 3 van het ontwerp, is het in strijd met het koninklijk besluit, artikel 6 toe te passen op de gedeeltelijk werklozen, wanneer zij zich als werkzoekende moeten laten inschrijven.

+

+ +

Het bepaalde onder 2°, tweede lid, schrijft voor dat de werkloosheidsuitkeringen slechts worden toegekend vanaf de dag, waarop de aanvraag door het gewestelijk bureau wordt ontvangen, indien de uitbetalingsinstelling de aanvraag niet binnen de gestelde termijn heeft overgemaakt "onder voorbehoud van de toepassing van artikel 106, § 2, eerste lid, 4° en 5°, van het organiek besluit".

Deze laatste aanduiding is overbodig vermits in een ministerieel besluit niet moet worden herhaald, wat reeds in het koninklijk besluit is gezegd. Overigens heeft de Raad van State in zijn advies L.7248 van 9 augustus 1960 de aandacht erop gevestigd, dat het op zijn minst zeer twijfelachtig is of artikel 106, § 2, eerste lid, 5°, van het werkloosheidsbesluit enige rechtsgrond vindt in de besluitwet van 28 december 1944.

+

+ +

.../...

Het laatste lid van artikel 6 kan blijkbaar alleen toepassing vinden in de gevallen bedoeld onder 2°. Dit zou duidelijker uit het ontwerp moeten blijken.

Artikel 7.

Het eerste lid van dit artikel bepaalt, dat de gedeeltelijk werkloze die van inschrijving als werkzoekende is vrijgesteld, van zijn uitbetalingsinstelling een bewijs van gedeeltelijke werkloosheid C 3bis ontvangt, dat hij door zijn werkgever laat invullen en handtekenen.

Dit voorschrift is ten dele een herhaling van artikel 90, tweede lid, van het koninklijk besluit, inzover dit bepaalt, dat de gedeeltelijk werkloze een bewijs van gedeeltelijke werkloosheid voorlegt aan zijn werkgever, die dat stuk invult.

Inzover echter de toepassing van genoemd voorschrift beperkt is tot de gedeeltelijk werklozen die van inschrijving als werkzoekende zijn vrijgesteld, is het niet in overeenstemming te brengen met hetzelfde artikel 90, tweede lid, dat eenzelfde verplichting oplegt aan alle gedeeltelijk werklozen, ongeacht of zij al dan niet als werkzoekende moeten ingeschreven zijn.

+

+ +

.../...

Volgens het tweede lid van artikel 7 maakt de uitbetalingsinstelling het werkloosheidsbewijs aan het gewestelijk bureau over "overeenkomstig artikel 104 van het organiek besluit".

Dit artikel 104 heeft geen betrekking op het overmaken van werkloosheidsbewijzen, maar van "naamlijsten welke opgemaakt zijn overeenkomstig de door de Rijksdienst gegeven onderrichtingen".

Volgens de gemachtigde ambtenaar is in die onderrichtingen bepaald, dat samen met die naamlijsten ook bepaalde stukken moeten worden overgemaakt. Het is op zijn minst twijfelachtig of de Rijksdienst in artikel 104 de bevoegdheid put om het overmaken van die stukken verplicht te stellen. Liever dan naar dit artikel te verwijzen, zou het ontwerp zelf de wijze waarop de werkloosheidsbewijzen worden overgemaakt moeten bepalen.

Artikel 8.

Volgens de gemachtigde ambtenaar is dit artikel niet alleen van toepassing op de werknemers bedoeld in artikel 3, 2°, zoals in het eerste lid is vermeld, maar op alle gedeeltelijk werklozen die krachtens artikel 3 met volledig werklozen zijn gelijkgesteld.

.../...

Het eerste lid, volgens hetwelk die werklozen alle formaliteiten opgelegd aan een volledig werkloze moeten vervullen, zodra zij verplicht zijn zich als werkzoekende te laten inschrijven, is slechts een bevestiging van artikel 3, dat de gedeeltelijk werklozen vanaf dat ogenblik met volledig werklozen gelijkstelt. De opmerkingen, gemaakt bij de bespreking van dit artikel alsmede van artikel 6, gelden dus ook voor artikel 8.

Artikel 9.

Dit artikel bepaalt de wijze waarop werkloosheidsuitkering moet worden aangevraagd door een werknemer die arbeidsongeschikt is geweest. De regel is, dat hij dezelfde formaliteiten moet vervullen als de volledig of de gedeeltelijk werklozen, naar gelang van de categorie van werklozen waartoe hij zelf behoort. Bovendien moet hij ook een "verklaring van lichamelijke geschiktheid C 6" indienen. Deze verklaring vervangt het werkloosheidsbewijs, indien de werknemer vóór de periode van arbeidsongeschiktheid reeds werkloos was en uitkering genoot.

Behalve deze voorschriften van artikel 9, bepaalt artikel 1, 3°, ook, dat de verklaring van lichamelijke geschiktheid als aanvraag om werkloosheidsuitkering geldt. De vraag is, of die verklaring in alle gevallen als aanvraag kan worden aangemerkt.

.../...

Zulks kan ongetwijfeld, wanneer de betrokkene volledig werkloos is. Artikel 90, eerste lid, van het koninklijk besluit bepaalt immers dat, wat de volledig werklozen betreft, het werkloosheidsbewijs bij de aanvraag om uitkering wordt gevoegd. De aanvraag kan dus gedaan worden door een stuk, dat wel onderscheiden is van het werkloosheidsbewijs. In geval van volledige werkloosheid van een werknemer die arbeidsongeschikt is geweest, wijkt het bepaalde in artikel 1, 3°, en in artikel 9 af van artikel 1, 1°, inzover niet het bewijs van volledige werkloosheid, maar de verklaring van lichamelijke geschiktheid als aanvraag om werkloosheidsuitkering geldt.

Wat de gedeeltelijk werklozen betreft, bepaalt artikel 90, tweede lid, van het koninklijk besluit, dat het bewijs van gedeeltelijke werkloosheid "tevens geldt als aanvraag om uitkering en als controlekaart". In dit geval kan de verklaring van lichamelijke geschiktheid dus niet als aanvraag dienst doen. De verklaring vormt dan een stuk van het administratief dossier, dat, overeenkomstig artikel 89, § 1, van het koninklijk besluit, alle inlichtingen bevat welke het gewestelijk bureau nodig heeft om over het recht op werkloosheidsuitkering te beslissen. Wanneer de werkloze reeds een administratief dossier had ingediend, kan de verklaring ook worden aangemerkt als een wijziging van het administratief dossier, in de zin van artikel 89, § 1, derde lid, van het koninklijk besluit.

.../...

Uit het feit dat de verklaring van lichamelijke geschiktheid, ingediend door een gedeeltelijk werkloze, tot het administratief dossier behoort, volgt dat de desbetreffende bepalingen van het koninklijk besluit en van het ontwerp van toepassing zijn.

Artikel 10.

Dit artikel bepaalt, ter uitvoering van artikel 91, 4°, van het koninklijk besluit, in welke gevallen en onder welke voorwaarden werkloosheidsuitkering wordt toegekend, wanneer de aanvraag onvolledig is.

Volgens § 1 maakt het gewestelijk bureau de onvolledige aanvraag terug over aan de werkloze of aan de uitbetalingsinstelling. Zolang het gewestelijk bureau het aangevulde stuk niet terug in zijn bezit heeft, zal geen uitspraak over het recht op uitkering worden gedaan. De uitkeringskaart, waarop de beslissing is vermeld, zal dan ook niet aan de uitbetalingsinstelling kunnen worden overgemaakt binnen de termijn bepaald door artikel 93, § 2, van het koninklijk besluit.

De vraag kan worden gesteld, of in dat geval de uitbetalingsinstelling artikel 93, § 4, van het koninklijk besluit mag toepassen en de werkloosheidsuitkeringen mag uitbetalen zonder de beslissing van het gewestelijk bureau te moeten afwachten.

Op goede gronden kan worden beweerd, dat een onvolledige aanvraag ongeldig is en de termijnen derhalve niet doet lopen, zodat artikel 93, § 4, geen toepassing vindt.

De uitbetalingsinstelling moet dan echter ervan op de hoogte zijn, dat het uitblijven van de beslissing te wijten is aan het indienen van een onvolledige aanvraag.

Wanneer het gewestelijk bureau de onvolledige aanvraag aan de uitbetalingsinstelling zelf terugstuurt, rijzen in dit verband geen moeilijkheden. Anders is het echter, indien de onvolledige aanvraag rechtstreeks aan de werkloze wordt overhandigd. In dat geval is het best mogelijk, dat de uitbetalingsinstelling niet op de hoogte is van de reden van het uitblijven der beslissing.

Opgemerkt zij, dat deze moeilijkheid haar oorsprong vindt in de wijziging die in het koninklijk besluit door de amendementen van 5 november 1960 werd aangebracht. Deze laten immers toe, dat de werkloze de aanvraag rechtstreeks aan het gewestelijk bureau overmaakt. Volgens de oorspronkelijke tekst daarentegen moesten alle stukken door bemiddeling van de uitbetalingsinstelling aan het gewestelijk bureau worden overgemaakt, wat logischerwijze inhield, dat de onvolledige aanvraag langs dezelfde weg zou worden teruggestuurd.

Artikel 11.

Dit artikel somt de gevallen op waarin een nieuw administratief dossier moet worden ingediend. Volgens het tweede lid, 4°, moet zulks ook geschieden "in de gevallen vastgesteld door de directeur-generaal van de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en werkloosheid".

.../...

Overeenkomstig artikel 91, 2°, van het koninklijk besluit komt aan de Minister van Sociale Voorzorg de bevoegdheid toe, de gevallen te bepalen waarin de werkloze een nieuw dossier moet indienen. Het staat niet aan de Minister deze bevoegdheid - zelfs niet gedeeltelijk - aan de directeur-generaal van de Rijksdienst over te dragen.

Artikel 12.

Dit artikel bepaalt in welke gevallen bepaalde stukken van het administratief dossier moeten worden vervangen. Het gaat dus ~~in~~ werkelijkheid om het indienen van een gedeeltelijk nieuw dossier.

Het tweede lid maakt daarbij onderscheid tussen wijzigingen, die aanleiding geven tot het indienen van een gedeeltelijk nieuw dossier, en wijzigingen die op een formulier "wijzigende aangifte" moeten worden aangegeven.

Het ontwerp geeft niet voldoende nauwkeurig aan, in welke gevallen de ene of de andere vorm van aangifte moet worden gebruikt. Zulks is nochtans van belang, vermits de in acht te nemen formaliteiten en termijnen voor beide vormen van aangifte kunnen verschillen. Geldt het een gedeeltelijk nieuw dossier, dan zijn de artikelen 13 en 14 van toepassing. Gaat het om een wijzigende aangifte, dan ontbreken de nodige uitvoeringsmaatregelen, zoals bij de bespreking van artikel 15 wordt toegelicht.

Artikel 13.

Het ware nauwkeuriger en meer in overeenstemming met artikel 91, 3°, van het koninklijk besluit, voor te schrijven, dat de stukken aan het gewestelijk bureau van de Rijksdienst moeten worden overgemaakt.

Artikel 14.

Het eerste en tweede lid van dit artikel bepalen, ter uitvoering van artikel 91, 3°, van het koninklijk besluit, de termijnen waarbinnen het administratief dossier aan het gewestelijk bureau moet worden overgemaakt.

De eerste zin van het derde lid schrijft voor, dat het recht op werkloosheidsuitkering ingaat de dag van de aanvraag, indien de stukken tijdig op het gewestelijk bureau toekomen. Deze bepaling is overbodig, vermits zij slechts een herhaling is van artikel 93, § 3, 1°, van het koninklijk besluit. Zij is bovendien onvolledig, daar de ingangsdatum van het recht op uitkering niet wordt aangegeven, wanneer een nieuw dossier wordt ingediend, zonder dat gelijktijdig een nieuwe aanvraag wordt gedaan.

De tweede zin van het derde lid bepaalt, ter uitvoering van de artikelen 91, 4°, en 93, § 3, 2°, van het koninklijk besluit, dat het recht op uitkering ingaat de dag waarop het gewestelijk bureau de

stukken ontvangt, indien deze niet binnen de vastgestelde termijn werden overgemaakt. In zover dit voorschrift verwijst naar "artikel 106, § 2, 4° en 5°, van het organiek besluit," gelden dezelfde opmerkingen als die welke in dit verband bij artikel 6 van het ontwerp werden gemaakt.

+

+ +

In het ontwerp wordt niets gezegd over het recht van de werkloze op uitkering, wanneer het gewestelijk bureau uitspraak moet doen ingevolge het indienen van een nieuw dossier zonder dat gelijktijdig een nieuwe aanvraag wordt gedaan, en de beslissing niet binnen de gestelde termijn bij de uitbetalingsinstelling toekomt. Overeenkomstig artikel 93, § 4, tweede lid, van het koninklijk besluit, staat het aan de Minister van Sociale Voorzorg de voorwaarden te bepalen waaronder in dat geval werkloosheidsuitkering wordt toegekend.

Aan dit voorschrift werd alleen uitvoering gegeven door artikel 16, § 4, tweede lid, van het ontwerp, voor het geval dat een wijzigende aangifte werd ingediend. Ook wanneer een nieuw dossier werd overgemaakt, zou een gelijkaardige uitvoeringsmaatregel moeten worden voorgeschreven.

Artikel 15.

Dit artikel bepaalt, ter uitvoering van artikel 91, 1° en 3°, van het koninklijk besluit, de wijze waarop en de termijnen waarbinnen een wijziging van het

.../...

administratief dossier wordt opgemaakt en aan het gewestelijk bureau wordt bezorgd.

Dit artikel maakt echter alleen gewag van een wijziging van het administratief dossier, welke wordt ingediend door de werkloze die uitkering geniet. Uit artikel 89, § 1, derde lid, van het koninklijk besluit en artikel 12 van het ontwerp blijkt, dat ook de werklozen, die een nieuwe aanvraag doen, gebeurlijk een wijzigende aangifte moeten indienen. Ook in deze gevallen moeten uitvoeringsmaatregelen van artikel 91, 1° en 3°, van het koninklijk besluit worden genomen. Bovendien moet, ter uitvoering van artikel 91, 4°, van het koninklijk besluit, worden bepaald onder welke voorwaarden werkloosheidsuitkering wordt toegekend, wanneer die wijzigende aangifte buiten de gestelde termijnen wordt overgemaakt.

Artikel 16.

Dit artikel regelt de invloed van het indienen van een wijzigende aangifte op het recht op uitkering.

Volgens § 1 heeft de wijzigende aangifte die tijdig op het gewestelijk bureau toekomt, uitwerking vanaf de maandag die volgt op de dag waarop de aangegeven gebeurtenis heeft plaats gehad. Dit voorschrift is een overbodige herhaling van artikel 93, § 3, 1°, van het koninklijk besluit.

+

+ +

.../...

§ 2 en § 3 bepalen, ter uitvoering van artikel 91, 4°, van het koninklijk besluit, de voorwaarden waaronder werkloosheidsuitkeringen worden toegekend, wanneer de wijzigende aangifte buiten de gestelde termijnen wordt ingediend.

Volgens § 2, tweede lid, beveelt het gewestelijk bureau de terugvordering van de ontvangen uitkeringen, wanneer de laattijdige aangifte tot gevolg heeft, dat aan de werkloze uitkeringen werden uitbetaald waarop hij geen recht had.

De terugvordering van ten onrechte ontvangen uitkeringen wordt geregeld door de artikelen 106, 106bis en 106ter van het werkloosheidsbesluit. De Minister heeft ten deze geen bevoegdheid. Alleen mag hij ter uitvoering van artikel 91, 4°, van het koninklijk besluit, bepalen dat de laattijdig overgemaakte aangifte in het geval bedoeld in § 2, tweede lid, uitwerking heeft vanaf de maandag die volgt op de dag, waarop de aangegeven gebeurtenis heeft plaats gehad.

§ 3, tweede en derde lid, bepaalt in welke gevallen en onder welke voorwaarden de uitbetalingsinstelling de werkloosheidsuitkeringen moet uitbetalen of te haren laste moet nemen, wanneer zij de wijzigende aangifte laattijdig aan het gewestelijk bureau heeft overgemaakt.

Deze voorschriften hebben in werkelijkheid betrekking op de aansprakelijkheid van de uitbetalingsinstelling. Deze aangelegenheid is geregeld door artikel

.../...

106, §§ 2 en 3 van het werkloosheidsbesluit. De Minister is niet bevoegd uitvoeringsmaatregelen van deze bepaling te nemen. Het ontwerp mist derhalve rechtsgrond op dit punt.

Overigens moet eraan herinnerd worden, dat de Raad van State de wettigheid van artikel 106, § 2, 5°, van het werkloosheidsbesluit, waarvan in artikel 16, § 3, tweede lid, van het ontwerp toepassing wordt gemaakt, in zijn advies L. 7248 van 9 augustus 1960 in twijfel heeft getrokken.

+

+ +

Het eerste lid van § 4 bepaalt, dat de uitkeringskaart als geldigheidsdatum draagt "de datum waarop de wijzigende aangifte krachtens §§ 1, 2 en 3 van dit artikel uitwerking heeft".

Dit voorschrift is een overbodige herhaling van artikel 93, § 3, van het koninklijk besluit, dat de geldigheidsdatum van de uitkeringskaart bepaalt.

Het tweede lid van § 4 bepaalt, ter uitvoering van artikel 93, § 4, tweede lid, van het koninklijk besluit, de voorwaarden waaronder werkloosheidsuitkering wordt toegekend, wanneer het gewestelijk bureau de uitkeringskaart laattijdig overmaakt na uitspraak te hebben gedaan ingevolge een wijzigende aangifte.

.../...

Vermits in dat geval verwezen wordt naar artikel 93, § 4, eerste lid, van het koninklijk besluit, is het overbodig bovendien nog uitdrukkelijk te bepalen, dat de beslissing uitwerking heeft vanaf de maandag van de week tijdens welke zij betekend wordt. Zulks wordt reeds gezegd in genoemd artikel 93, § 4, eerste lid.

Artikelen 17 en 18.

Deze artikelen bepalen, ter uitvoering van artikel 77ter, § 5, 1° en 3°, van het koninklijk besluit, de voorwaarden waaronder en de termijnen waarbinnen de werkloze zich als werkzoekende moet laten inschrijven, en de voorwaarden waaronder werkloosheidsuitkering wordt verleend, wanneer de inschrijving laattijdig is.

Onderscheid wordt gemaakt tussen de volledig werklozen (artikel 17) en de "andere werklozen", waaronder verstaan wordt "de werkloze die zich, na een periode van vrijstelling, als werkzoekende moet laten inschrijven, bij toepassing van artikel 77ter, § 3, tweede lid, van het organiek besluit" (artikel 18).

Het is vooreerst niet duidelijk welke werklozen in artikel 18 worden bedoeld. Dit artikel verwijst immers naar "artikel 77ter, § 3, tweede lid, van het organiek besluit".

.../...

Noch in de thans van kracht zijnde tekst van het werkloosheidsbesluit, noch in de tekst van het ontwerp tot wijziging van dit besluit die aan de Raad van State werd voorgelegd, noch in de tekst die de Raad van State in zijn advies L. 7248 heeft voorgesteld, heeft artikel 77ter, § 3, een tweede lid. In het Regeringsontwerp van koninklijk besluit, waarnaar in dit ontwerp steeds wordt verwezen, wordt overigens bepaald, dat de volledig werklozen steeds als werkzoekende moeten ingeschreven zijn, zonder enige periode van vrijstelling.

De verwijzing naar "artikel 77ter, § 3, tweede lid, van het organiek besluit" komt ook voor in artikel 19, tweede lid, c, van het ontwerp. Hier wordt nader toegelicht, dat het gaat over "gedeeltelijk werklozen, die normaal van inschrijving als werkzoekende zijn vrijgesteld, maar voor wie het beheerscomité bij toepassing van artikel 77ter, § 3, tweede lid, van het organiek besluit deze inschrijving heeft geëist".

Volgens het koninklijk besluit zijn er twee gevallen, waarin het beheerscomité de inschrijving kan eisen, hoewel de betrokkenen krachtens het koninklijk besluit van inschrijving zijn vrijgesteld : die bedoeld in artikel 77ter, § 3, 1°, tweede zin, en die bedoeld in artikel 77ter, § 3, 2°, a, tweede lid. In de artikelen 18 en 19, die blijkbaar hetzelfde toepassingsgebied hebben, kunnen dus zowel het ene als het andere geval of beide, bedoeld zijn.

.../...

Wat echter ook de juiste betekenis van artikel 18 is, artikel 17 van het ontwerp is toepasselijk op de volledig werklozen. En volgens artikel 3 van het ontwerp worden de gedeeltelijk werklozen met volledig werklozen gelijkgesteld, zodra zij zich als werkzoekenden moeten laten inschrijven. Deze gelijkstelling geldt ook voor de werklozen die moeten ingeschreven zijn bij toepassing van artikel 77ter, § 3, 1°, tweede zin, en 2°, a, tweede lid, van het koninklijk besluit; zij worden uitdrukkelijk vermeld in artikel 3, 3° en 4°, van het ontwerp.

Die gelijkstelling heeft dus tot gevolg, dat alle werklozen, die zich als werkzoekende moeten laten inschrijven, onder artikel 17 van het ontwerp vallen, ook degenen die in artikel 18 zouden kunnen bedoeld zijn.

Artikel 17, zoals het in samenhang met artikel 3 moet worden gelezen, maakt derhalve artikel 18 overbodig. Is zulks niet de bedoeling, dan moet het toepassingsgebied van beide artikelen duidelijker worden omschreven.

+

+ +

In de artikelen 17 en 18 wordt bepaald dat, in geval van laattijdige inschrijving, de werkloosheidsuitkeringen worden ontzegd bij toepassing van de artikelen 77ter, § 2, en 82 van het organiek besluit. Dit voorschrift is overbodig vermits deze artikelen zelf reeds duidelijk bepalen, dat men moet ingeschreven zijn om op

.../...

werkloosheidsuitkering aanspraak te hebben en dat geen uitkering mag worden uitbetaald vooraleer de inschrijving heeft plaatsgehad.

+
+ +

Uit de vergelijking van het laatste lid van artikel 17 en dat van artikel 18 blijkt, dat in het ene geval de werklozen in verband met hun inschrijving als werkzoekende op het arbeidsbemiddelingsbureau kunnen worden ontboden, in het andere niet. Men ziet bezwaarlijk in op welke overwegingen dit onderscheid steunt.

+
+ +

Artikel 19.

Dit artikel bepaalt, ter uitvoering van artikel 82 van het koninklijk besluit, hoe de uitbetalingsinstelling de werkloze ervan verwittigt dat hij zich als werkzoekende moet laten inschrijven en hem meedeelt op welke wijze en binnen welke termijnen de inschrijving moet gebeuren.

Volgens het bepaalde in het eerste lid, 1°, geschiedt zulks door overhandiging van de controlekaart. Vermits zulke kaart aan alle werklozen wordt overhandigd, ongeacht of zij al dan niet als werkzoekenden moeten ingeschreven zijn, kan deze wijze van verwittiging alleen

.../...

doeltreffend zijn, indien de controlekaart de nodige inlichtingen ter zake bevat - wat volgens de gemachtigde ambtenaar het geval is - en de uitbetalingsinstelling verplicht is de werkloze attent te maken op die inlichtingen welke op zijn geval betrekking hebben.

Het ware wenselijk van die verplichting in het ontwerp melding te maken.

+
+ +

In verband met het tweede lid, c, dat betrekking heeft op de in artikel 18 van het ontwerp bedoelde werklozen, moet rekening worden gehouden met de opmerkingen bij dit artikel gemaakt.

Artikel 20.

Dit artikel bepaalt, ter uitvoering van artikel 77ter, § 5, 1°, van het koninklijk besluit, de wijze waarop de inschrijving als werkloze behouden blijft, ophoudt te bestaan en opnieuw wordt verkregen.

Volgens § 2, eerste lid, 4°, houdt de inschrijving op te bestaan, wanneer de werkloze "een verklaring heeft afgelegd, welke hem onbeschikbaar maakt voor de arbeidsmarkt". Afgezien van de onnauwkeurige formulering van deze bepaling - de verklaring maakt hem niet onbeschikbaar voor de arbeidsmarkt, maar doet van die onbeschikbaarheid blijken -, moet worden opgemerkt, dat dit voorschrift slechts één toepassingsgeval geeft van de

.../...

meer algemene regel, gesteld in artikel 77ter, § 1, eerste lid, tweede zin, van het koninklijk besluit, volgens welke de werkloze die niet bereid is elke passende arbeid te aanvaarden, niet geldig als werkzoekende ingeschreven is en blijft.

+

+ +

Het bepaalde in § 2, tweede lid, herinnert aan de voorschriften van artikel 77ter, § 1, eerste lid, en 82, derde lid, van het koninklijk besluit en vindt derhalve zijn plaats niet in een ministerieel uitvoeringsbesluit.

+

+ +

Volgens § 3, eerste lid, zijn de artikelen 17 en 18 van het ontwerp toepasselijk op de werkloze die zich opnieuw als werkzoekende wil laten inschrijven, nadat deze inschrijving is opgeheven om een der in § 2, 1°, 2° of 3°, vermelde redenen. In vele dezer gevallen zal de werkloze geen werkloosheidsbewijs hebben om zich te laten inschrijven. Voornoemde artikelen kunnen derhalve slechts volledige toepassing vinden, indien de werkloze alsdan een ander stuk in de plaats van het werkloosheidsbewijs mag voorleggen, bijvoorbeeld een werkloosheidsverklaring C 109. Volgens artikel 1, 4°, kan zulke verklaring echter niet worden gebruikt in de gevallen bedoeld in § 3, eerste lid.

.../...

Tussen de Nederlandse en de Franse tekst van § 3, tweede lid, bestaat geen overeenstemming : volgens de eerste gaat het om een werkloze die het werk heeft hervat, volgens de tweede betreft het een werkloze die het werk niet heeft hervat. Alleen wanneer de Franse tekst de juiste is - en zulks is volgens de gemachtigde ambtenaar het geval -, is deze bepaling verantwoord.

Artikel 21.

Dit artikel regelt de oproeping van de werkloze die als werkzoekende is ingeschreven, door het arbeidsbemiddelingsbureau. Als zodanig kan het worden beschouwd als een uitvoeringsmaatregel van artikel 77ter, § 5, 2°, van het koninklijk besluit, volgens hetwelk de Minister de nadere regelen betreffende de controle op de inschrijving bepaalt.

In dit artikel zou de bepaling van artikel 4, derde lid, van het ontwerp zijn plaats vinden, volgens hetwelk de opgeroepen werkloze tenminste twee dagen te voren ervan moet worden verwittigd, dat hij zich moet aanmelden. Men ziet echter moeilijk in, waarom dit voorschrift alleen moet gelden wanneer de betrokkene op een "kontaktpunt" wordt uitgenodigd.

Het derde lid van artikel 21 is een overbodige herhaling van de artikelen 77ter, § 1, eerste lid, en 82, derde lid, van het koninklijk besluit.

+

+ +

.../...

Volgens het vierde lid mag het gewestelijk bureau de inschrijving van de werkloze die zich niet heeft gemeld, behouden, indien hij een geldige reden voor zijn afwezigheid opgeeft. In dit geval zou het gewestelijk bureau ertoe moeten worden verplicht de inschrijving te behouden, zoniet wordt het recht op werkloosheidsuitkering afhankelijk gemaakt van een willekeurige beslissing van het gewestelijk bureau.

Het inroepen van een geldige reden van afwezigheid heeft natuurlijk niet automatisch het behoud van de inschrijving tot gevolg; deze kan ook in dat geval nog worden opgeheven om een der redenen vermeld in artikel 20, § 2, van het ontwerp.

Dit zou in de tekst het duidelijkst tot uitdrukking kunnen worden gebracht, wanneer het tweede en het vierde lid zouden worden versmolten tot één bepaling, volgens welke de werkloze die zich niet op het vastgestelde tijdstip aanmeldt, niet meer als werkzoekende wordt beschouwd, tenzij hij binnen drie werkdagen een door het gewestelijk bureau aanvaarde reden van afwezigheid opgeeft.

Artikel 22.

Dit artikel regelt de inschrijving als werkzoekende van de werkloze die tijdens zijn inschrijving van verblijfplaats verandert.

Volgens de derde zin van het eerste lid houdt de inschrijving van de werkloze, die in dezelfde gemeente van verblijfplaats verandert, alleen op te bestaan,

.../...

wanneer "een werkaanbod of een uitnodiging van het gewestelijk bureau hem niet heeft kunnen bereiken binnen de normale termijn". Het is niet zonder meer duidelijk wat door "normale termijn" moet worden verstaan.

Uit de verklaringen van de gemachtigde ambtenaar blijkt dat het de bedoeling is de inschrijving te doen ophouden wanneer de werkaanbieding of de uitnodiging, ingevolge het niet-aangeven der adresverandering, niet tijdig bij de werkloze is toegekomen om er nog gevolg aan te kunnen geven. Zulks zou uitdrukkelijk in het ontwerp moeten worden gezegd.

+
+ +

De vijfde zin van het eerste lid luidt : "In dit geval moet de werkloze zich opnieuw als werkzoekende laten inschrijven".

Het is niet duidelijk welk "geval" hier wordt bedoeld. Overigens is deze bepaling overbodig, vermits de werkloze, wiens inschrijving is opgeheven, zich in elk geval opnieuw moet laten inschrijven om werkloosheidsuitkering te genieten.

Gebeurlijk moet wel worden bepaald op welke wijze een nieuwe inschrijving ingevolge verandering van verblijfplaats moet worden genomen. Zulks geldt ook ten aanzien van het tweede lid, waar alleen de plaats en de termijn van inschrijving zijn bepaald.

+
+ +

.../...

De laatste zin van het eerste lid, evenals die van het derde lid zijn een overbodige herhaling van de artikelen 77ter, § 1, eerste lid, en 82, derde lid, van het koninklijk besluit.

Artikel 23.

Dit artikel schrijft voor, dat de werkloze die bij zijn verandering van verblijfplaats niet als werkzoekende moet ingeschreven zijn, zich moet laten inschrijven wanneer de vrijstelling vervallen is.

Deze regel geldt vanzelfsprekend voor alle werklozen die van inschrijving zijn vrijgesteld. Het is overbodig, zulks speciaal te vermelden voor de werklozen die tijdens de periode van vrijstelling van verblijfplaats veranderen.

Ook de wijze van inschrijving, die geregeld is in het tweede lid, wijkt niet af van de gewone regeling, zodat het ganse artikel kan worden geschrapt.

Artikel 24.

Dit artikel laat het beheerscomité van de Rijksdienst voor arbeidsbemiddeling en Werkloosheid toe, de in het ontwerp genoemde formulieren en stukken die door of voor grensarbeiders worden gebruikt, "volgens de noodwendigheden" aan te passen.

.../...

Dit voorschrift is in strijd met artikel 91, 1°, van het koninklijk besluit, volgens hetwelk het aan de Minister van Sociale Voorzorg en niet aan het beheerscomité van de Rijksdienst toekomt het model van de gebruikte stukken te bepalen.

Artikel 25.

Dit artikel bepaalt dat, "in afwijking van artikel 1", de diamantbewerker die werkloosheidsuitkering aanvraagt, een "bewijs van volledige werkloosheid C 4" moet indienen, wanneer de arbeidsovereenkomst beëindigd is, wanneer de betrokkene gedeeltelijk werkloos is en bij elke verandering van stelsel van gedeeltelijke werkloosheid.

Volgens artikel 1, 1°, wordt zulk bewijs gebruikt door iedere werkloze wiens arbeidsovereenkomst beëindigd is. Artikel 25 wijkt dus niet af van artikel 1, in zover onder a het gebruik van het bewijs van volledige werkloosheid wordt opgelegd aan de diamantbewerker, wiens arbeidsovereenkomst is beëindigd. Dit voorschrift is overbodig.

Het bepaalde onder b en c, volgens hetwelk een bewijs van volledige werkloosheid moet worden gebruikt door een gedeeltelijk werkloze diamantbewerker, is in strijd met artikel 90 van het koninklijk besluit. Dit artikel bepaalt immers uitdrukkelijk, dat een bewijs van volledige werkloosheid wordt gebruikt voor de volledig werklozen en een bewijs van gedeeltelijke werkloosheid voor de gedeeltelijk werklozen.

.../...

Het gebruik van een bewijs van volledige werkloosheid door een gedeeltelijk werkloze heeft bovendien tot gevolg, dat de bijzondere procedure die het koninklijk besluit ten aanzien van de aanvraag van werkloosheidsuitkering door een gedeeltelijk werkloze en van de beslissing over diens recht op uitkering heeft voorgeschreven, op de gedeeltelijk werkloze diamantbewerkers geen toepassing kan vinden. Op hen zal dus de procedure voorgeschreven voor de volledig werklozen moeten worden toegepast, wat niet in overeenstemming te brengen is met de opzet en de tekst van het koninklijk besluit.

Indien zulks noodzakelijk of wenselijk is, kan de Minister wel een bijzonder model van werkloosheidsbewijs voor de diamantbewerkers bepalen, doch in geen geval mag zulks enige weerslag hebben op de door het koninklijk besluit voorgeschreven procedure.

Artikel 26.

Dit artikel verplicht alle werkloze diamantbewerkers hun werkloosheidsbewijs onmiddellijk aan het gewestelijk bureau te overhandigen. Hieruit blijkt nogmaals, evenals uit artikel 25, de bedoeling om de gedeeltelijk werklozen als volledig werklozen te behandelen. Om de reeds meermaals in dit advies uiteengezette redenen, onder meer bij de bespreking van de artikelen 3, 6 en 25, is zulks in strijd met het koninklijk besluit.

.../...

Dit blijkt uit het hier besproken artikel des te duidelijker, doordat de gedeeltelijk werkloze zijn werkloosheidsbewijs onmiddellijk moet afgeven, terwijl dit bewijs, overeenkomstig artikel 90, tweede lid, tevens geldt als controlekaart en de werkloze dat stuk dagelijks nodig heeft om het te laten stempelen.

Artikel 27.

Dit artikel regelt de inschrijving van de werkloze diamantbewerker als werkzoekende. Het eerste lid heeft betrekking op degene "die in de zin van artikel 3 volledig werkloos is", het tweede op degene "die zich, na afloop van een periode van vrijstelling, als werkzoekende moet laten inschrijven".

Volgens artikel 3 van het ontwerp worden alle gedeeltelijk werklozen die zich als werkzoekende moeten laten inschrijven, met volledig werklozen gelijkgesteld.

Wanneer derhalve in het eerste lid gesproken wordt van "de diamantbewerker die in de zin van artikel 3 volledig werkloos is", gaat het in werkelijkheid over dezelfde gedeeltelijk werklozen als degenen die in het tweede lid worden genoemd, terwijl de eigenlijk volledig werklozen in de zin van artikel 77ter, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit, niet onder het toepassingsgebied van artikel 27 vallen.

.../...

Artikel 28.

Bij dit artikel, dat ten aanzien van de havenarbeiders dezelfde bepalingen bevat als artikel 24 ten aanzien van de grensarbeiders, geldt dezelfde opmerking als bij dit laatste werd gemaakt.

Artikel 29.

Dit artikel bepaalt dat, in afwijking van de artikelen 6, 7, 17, 18, 22 en 23, de "havenarbeiders, dokwerkers en de ermede gelijkgestelden" zich op de speciale aanwervingsbureaus moeten aanmelden.

De uitdrukking "havenarbeiders, dokwerkers en de ermede gelijkgestelden" is niet zonder meer duidelijk.

Indien hiermee alleen worden bedoeld de categorieën van havenarbeiders waarvoor speciale aanwervingsbureaus werden opgericht, is de verwijzing naar de artikelen 17, 18, 22 en 23 van het ontwerp overbodig, vermits deze de inschrijving als werkzoekende regelen en de genoemde havenarbeiders, overeenkomstig artikel 77ter, § 4, van het koninklijk besluit, van die inschrijving zijn vrijgesteld.

Inzover het artikel betrekking heeft op de aanvraag om uitkering, zou duidelijker mogen worden bepaald waarin de afwijking op de gewone regeling precies bestaat.

+

+ +

.../...

Uit het onderzoek van het ontwerp is gebleken, dat een aantal bepalingen niet in overeenstemming kunnen worden gebracht met het werkloosheidsbesluit en met het koninklijk besluit. Het is de Raad van State niet bekend of, indien die bepalingen wegvallen, het geheel van het ontwerp nog aan het gestelde doel beantwoordt. Om die reden worden geen opmerkingen betreffende de vorm gemaakt of een nieuwe tekst voorgesteld.

Le projet porte les mesures d'exécution du projet d'arrêté royal modifiant l'arrêté relatif au chômage, qui a fait l'objet des avis du Conseil d'Etat des 9 août et 8 novembre 1960.

Le fonctionnaire délégué ayant affirmé que le Gouvernement se rallie aux textes proposés par le Conseil d'Etat pour ce projet d'arrêté royal, c'est uniquement en fonction de ceux-ci que le présent projet sera examiné. Pour la facilité, ces textes seront désignés dans la suite du présent avis, par "l'arrêté royal".

Ces termes visent donc le texte du projet d'arrêté royal modifiant l'arrêté relatif au chômage, tel que le Conseil d'Etat l'a proposé dans son avis L. 7248 du 9 août 1960 et modifié dans son avis L. 7339 du 8 novembre 1960, en suite des amendements présentés par le Gouvernement.

D'autre part, le présent avis entend par "arrêté relatif au chômage" l'arrêté du Régent du 26 mai 1945 organique de l'Office national du placement et du chômage.

Article 1er.

Cet article et les annexes auxquelles il renvoie, fixent, en exécution de l'article 91, 1°, de l'arrêté royal, le modèle des documents qui peuvent être tenus comme constituant une demande d'allocations de chômage.

.../...

Suivant le 3°, la "déclaration d'aptitude physique C 6" tient lieu de demande d'allocations de chômage pour le travailleur qui devient chômeur au terme d'une période d'incapacité de travail.

Cette déclaration ne saurait cependant être considérée comme une demande d'allocations lorsque l'intéressé est chômeur partiel; c'est ce que fera apparaître l'examen de l'article 9.

+

+ +

La deuxième phrase du 4° est superflue; elle fait, en effet, double emploi avec ce qui est disposé aux articles 18 et 20.

+

+ +

D'après le 5°, le travailleur devenant chômeur pendant la période de fermeture de l'entreprise pour cause de vacances annuelles, sollicite le bénéfice des allocations de chômage au moyen d'un "certificat de chômage-vacances annuelles".

Ce chômage est une forme de chômage partiel au sens de l'article 77ter, § 1er, alinéa 3, de l'arrêté royal, puisqu'il ne met pas fin au contrat, les prestations de travail n'étant que suspendues temporairement. Cette forme de chômage partiel est, du reste, prévue expressément à l'article 77ter, § 3, 2°, d, de l'arrêté royal.

.../...

Il s'ensuit premièrement que la disposition du 5° constitue une exception au 2°, selon lequel le chômeur partiel sollicite le bénéfice des allocations de chômage au moyen du "certificat de chômage partiel C 3bis".

Ensuite, puisqu'il s'agit de chômeurs partiels, le certificat de chômage tient lieu de carte de contrôle conformément à l'article 90, alinéa 2, de l'arrêté royal. Le modèle du "certificat de chômage-vacances annuelles C 103", reproduit dans l'annexe 5, ne paraît pas pourtant pouvoir servir de carte de contrôle.

D'après le fonctionnaire délégué, il n'est pas besoin qu'il en soit ainsi, puisque les travailleurs devenus chômeurs en raison de la fermeture de l'entreprise pour cause de vacances annuelles sont dispensés du contrôle, en vertu de l'instruction A.O. 300/74 du directeur général de l'Office national du placement et du chômage, du 28 mai 1958.

Or, aux termes de l'article 96 de l'arrêté relatif au chômage, c'est au Ministre qu'il appartient de déterminer les cas et les conditions dans lesquels des dispenses de contrôle peuvent être accordées.

Dans l'état actuel de la réglementation, le contrôle est donc obligatoire de plein droit.

.../...

Article 2.

Cet article fixe, en exécution de l'article 91, 1°, de l'arrêté royal, le modèle des documents qui composent le dossier administratif.

L'alinéa 2 de cet article devrait être supprimé. Le fait que la demande d'allocations et le dossier administratif réunis constituent le "dossier complet" est, en effet, sans utilité pratique pour l'application du présent projet. L'expression "dossier complet" ne peut d'ailleurs que prêter à confusion avec l'expression "dossier administratif", qui répond, conformément à l'article 89 de l'arrêté royal, à une notion bien précise et dont le rôle est important dans la procédure administrative conduisant à l'octroi des allocations de chômage.

+

+ +

D'après l'alinéa 1er, le dossier administratif ne comprend que les pièces qui font l'objet des annexes 6. Lors de l'examen de l'article 9, on verra que la déclaration d'aptitude physique est également susceptible de faire partie du dossier administratif.

.../...

Article 3.

Cet article prévoit que, pour l'application du projet, certaines catégories de chômeurs partiels sont assimilées aux chômeurs complets. En fait, cette assimilation vaut pour tout chômeur partiel dès l'instant où il est tenu de se faire inscrire comme demandeur d'emploi en vertu de l'article 77ter, § 3, de l'arrêté royal.

Le Gouvernement a soumis au Conseil d'Etat, le 5 novembre 1960, un amendement qui avait pour but d'insérer dans l'arrêté royal les dispositions qui font l'objet de l'article 3 du présent projet.

Dans son avis L. 7339 du 8 novembre 1960, le Conseil d'Etat a observé que l'assimilation des chômeurs partiels aux chômeurs complets, qui était proposée, avait pour effet que les chômeurs partiels devaient, lors de leur inscription comme demandeurs d'emploi, se conformer à toutes les prescriptions imposées aux chômeurs complets pour prétendre au bénéfice des allocations et que donc, conformément aux articles 90, alinéa 1er, et 92, alinéa 1er, de l'arrêté royal, l'employeur serait tenu de leur délivrer un certificat de chômage complet, et le bureau régional de statuer à nouveau sur le droit aux allocations.

L'avis relevait de plus que, selon les déclarations du fonctionnaire délégué, le Gouvernement n'entendait pas que ce texte eût de telles conséquences, son intention n'étant pas de donner à l'assimilation des chômeurs partiels aux chômeurs complets

.../...

une portée aussi large et aussi générale. Le Conseil d'Etat en conclut, dès lors, que s'il en était ainsi, l'amendement ne pouvait être maintenu.

Il ressort de l'examen du présent projet que l'assimilation projetée a bien la portée générale indiquée dans l'avis précité.

Cette interprétation résulte tout d'abord des termes généraux de l'article 3 lui-même. L'assimilation vaut "pour l'application du présent arrêté", et s'étend, dès lors, aussi à toutes les dispositions qui règlent l'introduction de la demande d'allocations.

La portée générale de l'assimilation se déduit plus nettement encore des articles 6 et 8 du projet. Ainsi que l'examen de l'article 6 le montrera, il est hors de doute que les chômeurs partiels devront, lors de leur inscription comme demandeurs d'emploi, introduire une nouvelle demande, et cela dans les mêmes formes et sur production du même certificat de chômage que les chômeurs complets; il s'ensuit qu'il devra également être statué à nouveau sur cette demande.

Enfin, l'article 17 du projet prévoit que le chômeur complet et, par voie de conséquence, le chômeur partiel, qui lui est assimilé, devront se faire inscrire comme demandeurs d'emploi dans les trois jours qui suivent l'introduction de la demande d'allocations.

.../...

Cette disposition implique pour le chômeur partiel assimilé au chômeur complet l'obligation d'introduire une nouvelle demande au moment où il doit se faire inscrire, sans quoi il lui sera impossible de respecter le délai imparti.

L'assimilation des chômeurs partiels aux chômeurs complets, telle que la conçoit le projet, est contraire aux articles de l'arrêté royal relatifs à la demande d'allocations et à la décision sur le droit aux allocations.

Ces articles ont précisément pour but d'instaurer des procédures administratives totalement différentes selon qu'il s'agit de chômeurs complets ou de chômeurs partiels. Selon les déclarations faites par les fonctionnaires délégués au cours de l'examen de l'arrêté royal, la différence avec la réglementation actuelle consiste principalement en une sensible simplification de la procédure pour ce qui concerne les chômeurs partiels. Le présent projet rend cette simplification inopérante dès lors qu'il oblige les chômeurs partiels à se faire inscrire comme demandeurs d'emploi. Dès ce moment, en effet, le chômeur est tenu de suivre toute la procédure qui est applicable aux chômeurs complets. Et, puisque les chômeurs partiels commencent, en règle générale, par bénéficier d'une dispense d'inscription durant un délai déterminé, l'assimilation prévue par l'article 3, avec toutes les conséquences qu'elle comporte, en vertu des articles 6, 8 et 17, revient à obliger les intéressés à introduire une demande comme chômeurs partiels d'abord, comme chômeurs complets ensuite.

.../...

Plutôt que de simplifier la procédure, le projet la rend plus compliquée et plus lourde pour les chômeurs partiels assimilés qu'elle ne l'est pour les chômeurs complets.

Pour cette raison et pour celles qui seront exposées lors de l'examen de l'article 6, l'article 3 va à l'encontre de l'arrêté royal. De plus, il aboutit à des conséquences qui, selon les déclarations faites par les fonctionnaires délégués lors de l'examen de l'arrêté royal, ne sont pas souhaitées par le Gouvernement.

Article 4.

Cet article dispose que le placement de chômeurs se fait à l'intervention de bureaux régionaux, de bureaux de placement et de "points de contact", dont il précise les attributions respectives.

Aucun des articles de l'arrêté relatif ... au chômage visés au préambule du projet n'habilite le Ministre à régler l'organisation des services de placement. Ce point fait l'objet des articles 26 et 27 de l'arrêté relatif au chômage.

En vertu de l'article 26, l'Office national du placement et du chômage est chargé de constituer et d'administrer les services publics de placement, tandis que l'article 27 prévoit l'institution d'un service régional au siège de chaque bureau régional, de même que la possibilité d'instituer des services auxiliaires dans d'autres localités.

.../...

En tant qu'il déroge au mode d'organisation fixé par ces articles, l'article 4 est dépourvu de fondement légal. Dans la mesure où il coïncide avec l'organisation actuelle et où celle-ci est conforme aux prescriptions des articles 26 et 27 précités, l'article est superflu. D'autre part, il ne peut apporter de restriction au pouvoir de l'Office national de régler l'organisation de ces services dans les limites fixées par les articles 26 et 27 de l'arrêté relatif au chômage. Si l'Office national venait à modifier cette organisation, il pourrait en résulter une discordance entre la situation réelle et l'organisation prévue par le projet, qui n'a pas de valeur légale.

Il résulte de l'article 17 du projet et des précisions fournies par le fonctionnaire délégué que la distinction faite à l'article 4 entre les trois catégories de services de placement, a une répercussion sur les modalités de l'inscription comme demandeur d'emploi telles qu'elles sont fixées par le projet. Pour cette raison, la réglementation conçue par l'article 4 n'est guère à recommander. Mieux vaudrait s'en tenir, dans le présent projet, au mode d'organisation prévu par les articles 26 et 27 de l'arrêté relatif au chômage.

Si, toutefois, le Gouvernement estimait devoir maintenir cette triple distinction en vue de l'application aisée de la réglementation sur le chômage il importerait d'adapter les articles 26 et 27 de l'arrêté relatif au chômage.

.../...

En tout état de cause, des prescriptions concernant l'organisation du placement n'ont pas leur place dans le présent projet.

Article 6.

Cet article fixe, en exécution de l'article 91, 3°, de l'arrêté royal, le mode et le délai d'introduction de la demande d'allocations par le chômeur complet.

En vertu de l'article 3 du projet, ces prescriptions sont également applicables aux chômeurs partiels obligés de se faire inscrire comme demandeurs d'emploi, puisqu'ils sont assimilés aux chômeurs complets.

Ces chômeurs partiels devront donc obtenir de leur employeur, à l'encontre de ce que prescrit l'article 90 de l'arrêté royal, un certificat de chômage complet. Ils devront également introduire une nouvelle demande, sur laquelle le bureau régional devra statuer à nouveau conformément à l'article 92, alinéa 2, 1°, de l'arrêté royal.

Selon le fonctionnaire délégué, il n'en sera généralement pas ainsi puisque l'article 6 n'est applicable qu'aux chômeurs qui sollicitent le bénéfice des allocations de chômage, et que les chômeurs partiels auront déjà introduit une demande avant de devoir se faire inscrire comme demandeurs d'emploi, et d'être ainsi assimilés à des chômeurs complets.

Pourtant, les articles précités de l'arrêté royal traduisent l'intention bien arrêtée d'établir une nette distinction entre les demandes, suivant qu'elles émanent d'un chômeur complet ou d'un chômeur partiel, en sorte que l'introduction d'une nouvelle demande par un chômeur complet est parfaitement en concordance avec le but poursuivi.

En outre, l'article 8 du projet dispose que le chômeur partiel assimilé au chômeur complet "doit accomplir toutes les formalités imposées au chômeur complet dès le moment où il est tenu de se faire inscrire comme demandeur d'emploi". L'assimilation étant acquise au moment précis de cette inscription, il s'ensuit que le chômeur partiel qui en bénéficie devra, lui aussi, introduire un certificat de chômage complet tenant lieu de demande d'allocations.

Pour le motif indiqué ci-dessus et pour ceux qui ont été exposés à l'occasion de l'examen de l'article 3 du projet, c'est aller à l'encontre de l'arrêté royal que d'étendre l'article 6 aux chômeurs partiels lorsqu'ils sont tenus de se faire inscrire comme demandeurs d'emploi.

+

+ +

En son 2°, alinéa 2, l'article 6 porte que, dans le cas où l'organisme payeur n'a pas transmis la demande dans le délai prévu, le bénéfice des allocations de chômage n'est accordé qu'à partir du jour de la réception de cette demande par le bureau régional "sous réserve de l'application de l'article 106, § 2, alinéa 1er, 4° et 5°, de l'arrêté organique".

.../...

Cette dernière précision est superflue; il est inutile, en effet, de reproduire dans un arrêté ministériel des dispositions de l'arrêté royal . De surcroît, dans son avis L. 7248 du 9 août 1960, le Conseil d'Etat a observé qu'il est pour le moins douteux que l'article 106, § 2, alinéa 1er, 5°, de l'arrêté relatif au chômage trouve une base légale quelconque dans l'arrêté-loi du 28 décembre 1944.

+

+ +

Le dernier alinéa de l'article 6 ne trouve apparemment à s'appliquer que dans les cas visés au 2°. Il y aurait intérêt à le faire ressortir plus nettement du projet.

Article 7.

L'alinéa 1er de cet article dispose que le chômeur partiel dispensé de l'inscription comme demandeur d'emploi reçoit de son organisme payeur un certificat de chômage partiel C 3bis, qu'il fait remplir et signer par son employeur.

Cette disposition fait en partie double emploi avec l'article 90, alinéa 2, de l'arrêté royal, en tant qu'elle prévoit que le chômeur partiel doit présenter à son employeur, et faire remplir par celui-ci, un certificat de chômage partiel.

.../...

Dans la mesure où son application est limitée aux chômeurs partiels dispensés de l'inscription comme demandeurs d'emploi, cette disposition est inconciliable avec l'alinéa 2 du même article 90 qui, de son côté, impose une obligation similaire à tout chômeur partiel, qu'il soit obligé ou non de se faire inscrire comme demandeur d'emploi.

+
+ +

Aux termes de l'alinéa 2 de l'article 7, l'organisme payeur transmet le certificat de chômage au bureau régional "conformément à l'article 104 de l'arrêté organique".

Or, l'article 104 est relatif à la transmission non pas de certificats de chômage, mais de "bordereaux nominatifs dressés conformément aux instructions de l'Office national".

Selon le fonctionnaire délégué, ces instructions stipulent que certains autres documents soient transmis en même temps que ces bordereaux. Il est pour le moins douteux que l'Office national puise dans l'article 104 le pouvoir de rendre obligatoire la transmission de ces documents. Plutôt donc que de se référer à cet article, le projet devrait fixer lui-même le mode de transmission des certificats de chômage.

.../...

Article 8.

D'après les précisions fournies par le fonctionnaire délégué, cet article sera non seulement applicable aux travailleurs visés à l'article 3, 2° - ainsi qu'il est dit à l'alinéa 1er - mais aussi à tous les chômeurs partiels assimilés aux chômeurs complets en vertu de l'article 3.

L'alinéa 1er, qui prévoit que ces chômeurs sont tenus d'accomplir toutes les formalités imposées à un chômeur complet dès qu'ils sont tenus de se faire inscrire comme demandeurs d'emploi, ne fait que confirmer la disposition de l'article 3, qui assimile les chômeurs partiels aux chômeurs complets à partir de ce moment. Les observations faites à propos de l'article 3 ainsi que de l'article 6 valent donc également pour l'article 8.

Article 9.

Cet article détermine les modalités selon lesquelles le travailleur qui a été frappé d'une incapacité de travail, doit demander les allocations. Il fixe comme règle que ce travailleur est tenu d'accomplir les mêmes formalités que les chômeurs complets ou les chômeurs partiels, selon qu'il appartient à l'une ou à l'autre de ces catégories. Il doit, au surplus, introduire une "déclaration d'aptitude physique C 6", laquelle remplace le certificat de chômage lorsque le travailleur était chômeur indemnisé dès avant la période d'incapacité de travail.

Indépendamment de ces prescriptions de l'article 9, l'article 1er, 3°, aussi, porte que la déclaration d'aptitude physique tient lieu de demande d'allocations. On peut se demander s'il en est bien ainsi dans tous les cas.

La réponse est indubitablement affirmative lorsque l'intéressé est chômeur complet. L'article 90, alinéa 1er, de l'arrêté royal prévoit, en effet, que, pour les chômeurs complets, le certificat de chômage est annexé à la demande d'allocations, ce qui implique que cette dernière peut être faite par une pièce distincte du certificat de chômage. En cas de chômage complet survenant au terme d'une période d'incapacité de travail, les dispositions de l'article 1er, 3°, et celles de l'article 9 dérogent à l'article 1er, 1°, en ce qu'elles portent que ce n'est pas le certificat de chômage complet mais bien la déclaration d'aptitude physique qui tient lieu de demande d'allocations.

A l'égard des chômeurs partiels, l'article 90, alinéa 2, de l'arrêté royal dispose que le certificat de chômage partiel tient lieu à la fois de demande d'allocations et de carte de contrôle. La déclaration d'aptitude physique ne peut donc pas servir de demande, en ce qui les concerne, mais constitue plutôt une pièce du dossier administratif, lequel contient, selon l'article 89, § 1er, de l'arrêté royal, "tous les renseignements qui sont indispensables au bureau régional pour statuer sur le droit aux allocations". Si le chômeur avait déjà introduit un dossier administratif, ladite déclaration peut se concevoir comme une modification à ce dossier, au sens de l'article 89, § 1er, alinéa 3, de l'arrêté royal.

.../...

La circonstance que la déclaration d'aptitude physique introduite par un chômeur partiel est un élément du dossier administratif, entraîne l'application des dispositions de l'arrêté royal et du projet qui concernent celui-ci.

Article 10.

Cet article détermine, en exécution de l'article 91, 4°, de l'arrêté royal, les cas et les conditions dans lesquels le bénéfice des allocations est accordé lorsque la demande est incomplète.

En vertu du § 1er, le bureau régional renvoie la demande incomplète soit au chômeur, soit à l'organisme payeur. Tant qu'il n'est pas rentré en possession du document dûment complété, le bureau régional surseoit à statuer sur le droit aux allocations. Dans ce cas, la carte d'allocations, sur laquelle est inscrite la décision, ne pourra pas non plus être transmise à l'organisme payeur dans le délai prévu à l'article 93, § 2, de l'arrêté royal.

On peut se demander si, dans ce cas, l'organisme payeur est habilité à faire application de l'article 93, § 4, de l'arrêté royal et à liquider les allocations de chômage sans attendre la décision du bureau régional.

Une demande incomplète peut raisonnablement être tenue pour non valable; elle ne fait, dès lors, pas courir les délais, de sorte que l'article 93, § 4, ne saurait trouver à s'appliquer.

.../...

Encore faut-il que l'organisme payeur sache que c'est en raison de l'introduction d'une demande incomplète que la décision tarde à intervenir.

Si le bureau régional renvoie la demande incomplète à l'organisme payeur lui-même, aucune difficulté ne saurait surgir. Il n'en va pas de même toutefois lorsqu'une telle demande est remise directement au chômeur intéressé, puisqu'il se peut fort bien que l'organisme payeur demeure, dans ce cas, dans l'ignorance du motif du retard apporté à statuer.

Il échet d'observer que cet inconvénient découle de la modification qu'ont apporté à l'arrêté royal les amendements du 5 novembre 1960. Ceux-ci permettent, en effet, au chômeur de transmettre directement sa demande au bureau régional, alors que le texte primitif prévoyait, au contraire, la transmission de tous documents à l'intervention de l'organisme payeur, ce qui impliquait logiquement le renvoi par le même canal d'une éventuelle demande incomplète.

Article 11.

Cet article énumère les cas qui donnent lieu à introduction d'un nouveau dossier administratif. D'après le 4° de l'alinéa 2, cette formalité est également requise "dans les cas fixés par le directeur général de l'Office national du placement et du chômage".

.../...

Or, en vertu de l'article 91, 2°, de l'arrêté royal, c'est le Ministre de la Prévoyance sociale qui détermine "les cas dans lesquels le chômeur est tenu de fournir un nouveau dossier administratif". Il n'appartient pas au Ministre de subdéléguer au directeur général de l'Office national, ne fût-ce qu'une partie de ce pouvoir.

Article 12.

Cet article détermine les cas dans lesquels certaines pièces du dossier administratif doivent être renouvelées, ce qui, en fait, revient à introduire un dossier partiellement renouvelé.

L'alinéa 2 établit une distinction entre les modifications donnant lieu à l'introduction d'un dossier partiellement renouvelé et celles qui doivent être déclarées au moyen du formulaire "déclaration modificative".

Le projet ne fait pas assez clairement ressortir dans quels cas il faut recourir à l'un ou à l'autre de ces modes de déclaration. Cette précision est cependant d'importance, puisque ces modes de déclaration sont susceptibles de comporter des formalités et des délais différents. S'il s'agit d'un dossier partiellement renouvelé, ce sont les articles 13 et 14 qui sont applicables; pour le cas où il s'agirait d'une déclaration modificative, les mesures d'exécution font défaut, ainsi que l'analyse de l'article 15 le fera mieux apparaître.

.../...

Article 13.

Cet article gagnerait en précision et serait mieux en concordance avec l'article 91, 3°, de l'arrêté royal s'il prescrivait que les pièces doivent être transmises au bureau régional de l'Office national.

Article 14.

Les alinéas 1er et 2 de cet article fixent, en exécution de l'article 91, 3°, de l'arrêté royal, les délais dans lesquels le dossier administratif doit être transmis au bureau régional.

La première phrase de l'alinéa 3 dispose que le droit aux allocations de chômage est ouvert à partir du jour de la demande, si les documents parviennent au bureau régional en temps utile. Une telle disposition est superflue, puisqu'elle n'est qu'une répétition de l'article 93, § 3, 1°, de l'arrêté royal. Elle est de surcroît incomplète, puisqu'elle ne précise pas la date d'ouverture du droit aux allocations lorsqu'il est introduit un nouveau dossier, non accompagné d'une nouvelle demande.

La deuxième phrase du même alinéa dispose, en exécution des articles 91, 4°, et 93, § 3, 2°, de l'arrêté royal, que, dans le cas où les documents n'ont pas été transmis dans les délais, le droit aux allocations n'est ouvert qu'à partir du jour de la réception de ces documents au bureau régional. En tant qu'elle se réfère à "l'article 106, § 2, 4° et 5°, de l'arrêté organique", cette disposition appelle les mêmes observations que celles qui ont été émises au sujet de l'article 6 du présent projet.

Le projet omet de dire ce qu'il advient du droit aux allocations quand le bureau régional est appelé à statuer en suite de l'introduction d'un nouveau dossier non accompagné d'une nouvelle demande et que la décision n'est pas parvenue à l'organisme payeur dans le délai prévu. Conformément à l'article 93, § 4, alinéa 2, de l'arrêté royal, c'est le Ministre de la Prévoyance sociale qui détermine les conditions régissant l'octroi des allocations de chômage dans ce cas.

L'article 16, § 4, alinéa 2, du projet n'édicte les mesures d'exécution de cette disposition que pour les cas où une déclaration modificative a été introduite: des mesures d'exécution similaires devraient être prévues pour les cas où un nouveau dossier a été transmis.

Article 15.

Cet article détermine, en exécution de l'article 91, 1° et 3°, de l'arrêté royal, les modalités et les délais de l'établissement d'une déclaration modificative du dossier administratif et de sa transmission au bureau régional.

Il ne vise toutefois que les seules modifications au dossier administratif qui sont déclarées par un chômeur indemnisé. Il résulte néanmoins de l'article 89, § 1er, alinéa 3, de l'arrêté royal et de l'article 12 du projet que les chômeurs qui

.../...

introduisent une nouvelle demande, devront, eux aussi, faire, le cas échéant, une déclaration modificative. Des mesures d'exécution de l'article 91, 1° et 3°, de l'arrêté royal sont tout aussi indispensables en ce qui les concerne. En outre, il conviendrait de déterminer, en exécution de l'article 91, 4°, de l'arrêté royal, les conditions d'octroi des allocations de chômage lorsque la déclaration modificative est transmise en dehors des délais.

Article 16.

Cet article est relatif aux effets que l'introduction d'une déclaration modificative exerce sur le droit aux allocations.

En vertu du § 1er, la déclaration modificative qui parvient au bureau régional dans le délai prévu, produit ses effets le lundi suivant le jour où est survenu l'événement déclaré. Cette disposition est un rappel superflu de l'article 93, § 3, 1°, de l'arrêté royal.

+

+ +

Les §§ 2 et 3 déterminent, en exécution de l'article 91, 4°, de l'arrêté royal, les conditions d'octroi des allocations lorsque la déclaration modificative est introduite en dehors des délais impartis.

.../...

Le § 2, alinéa 2, prévoit que, lorsque la déclaration tardive a eu pour conséquence l'octroi au chômeur d'allocations auxquelles il n'a pas droit, le bureau régional en ordonne la récupération.

La récupération des sommes perçues indûment est réglée par les articles 106, 106bis et 106ter de l'arrêté relatif au chômage. Le Ministre ne détient aucun pouvoir réglementaire en cette matière. Tout au plus peut-il prescrire en exécution de l'article 91, 4°, de l'arrêté royal, que la déclaration transmise en dehors des délais sortira ses effets dans le cas visé au § 2, alinéa 2, à partir du lundi qui suit le jour où l'événement déclaré est survenu.

Le § 3, alinéas 2 et 3, détermine les cas et les conditions dans lesquels l'organisme payeur est tenu de payer ou de supporter la charge des allocations de chômage lorsqu'il a transmis la déclaration modificative au bureau régional en dehors des délais prescrits.

En fait, ces dispositions ont trait à la responsabilité de l'organisme payeur, matière qui est réglée par l'article 106, §§ 2 et 3, de l'arrêté relatif au chômage. Les mesures d'exécution de cette disposition échappent à la compétence du Ministre. Aussi, le projet manque-t-il de fondement légal sur ce point.

.../...

Il importe de rappeler, d'autre part, que le Conseil d'Etat a émis des doutes, dans son avis L. 7248 du 9 août 1960, sur la légalité de l'article 106, § 2, 5°, de l'arrêté relatif au chômage, que l'article 16, § 3, alinéa 2, du projet met en application.

+

+ +

L'alinéa 1er du § 4 prévoit que la carte d'allocations porte comme date de validité "celle à laquelle la déclaration modificative produit ses effets conformément aux §§ 1er, 2 et 3 du présent article".

Cette disposition fait double emploi avec l'article 93, § 3, de l'arrêté royal, qui fixe la date de validité de la carte d'allocations.

L'alinéa 2 du § 4 fixe, en exécution de l'article 93, § 4, alinéa 2, de l'arrêté royal, les conditions d'octroi des allocations de chômage lorsque le bureau régional transmet tardivement la carte d'allocations après avoir statué en suite d'une déclaration modificative.

La référence que cet alinéa fait à l'article 93, § 4, alinéa 1er, de l'arrêté royal, rend superflue la disposition selon laquelle la décision produit ses effets le lundi de la semaine au cours de laquelle elle est notifiée; cette précision figure déjà dans l'article 93, § 4, alinéa 1er.

.../...

Articles 17 et 18.

Ces articles fixent, en exécution de l'article 77ter, § 5, 1° et 3°, de l'arrêté royal, les conditions et les délais dans lesquels le chômeur doit se faire inscrire comme demandeur d'emploi, ainsi que les conditions d'octroi des allocations dans le cas d'inscription tardive.

Une distinction est faite entre les chômeurs complets (article 17) et les "autres", ces derniers étant "les chômeurs qui, après une période de dispense, doivent se faire inscrire comme demandeurs d'emploi en exécution de l'article 77ter, § 3, alinéa 2, de l'arrêté organique" (article 18).

On ne voit pas clairement quels sont les chômeurs visés par l'article 18. En effet, cet article se réfère à l'article 77ter, § 3, alinéa 2, de l'arrêté organique, alors que le § 3 de l'article 77ter ne comporte pas d'alinéa 2, ni dans le texte actuellement en vigueur de l'arrêté relatif au chômage, ni dans le texte du projet modifiant cet arrêté tel qu'il fut soumis au Conseil d'Etat, ni dans le texte proposé par celui-ci dans son avis L. 7248. Le projet gouvernemental d'arrêté royal auquel le présent projet se réfère constamment, dispose d'ailleurs que les chômeurs complets doivent toujours être inscrits comme demandeurs d'emploi, et ne prévoit aucune période de dispense.

.../...

La référence à "l'article 77ter, § 3, alinéa 2, de l'arrêté organique", se retrouve encore dans l'article 19, alinéa 2, c, du projet lequel précise cependant qu'il s'agit "de chômeurs partiels normalement dispensés de l'inscription comme demandeurs d'emploi mais pour lesquels le comité de gestion a requis ladite inscription, en application de l'article 77ter, § 3, alinéa 2, de l'arrêté organique".

D'après l'arrêté royal, le comité de gestion est autorisé à requérir l'inscription quoique les intéressés en soient dispensés en vertu de cet arrêté dans les cas prévus, 1° à l'article 77ter, § 3, 1°, deuxième phrase; 2° à l'article 77ter, § 3, 2°, a, alinéa 2. Les articles 18 et 19, dont apparemment le champ d'application est identique, peuvent aussi bien viser la première que la seconde série de cas, ou même les deux.

Quelle que soit la portée exacte de l'article 18, l'article 17 du projet est applicable aux chômeurs complets. Or, d'après l'article 3 du projet, les chômeurs partiels sont assimilés aux chômeurs complets dès qu'ils sont tenus de se faire inscrire comme demandeurs d'emploi; cette assimilation vaut aussi pour les chômeurs qui doivent être inscrits en application de l'article 77ter, § 3, 1°, deuxième phrase, et 2°, a, alinéa 2, de l'arrêté royal, ces chômeurs étant expressément mentionnés à l'article 3, 3° et 4°, du projet.

Cette assimilation a ainsi pour effet d'étendre l'article 17 du projet à tous les chômeurs tenus de se faire inscrire comme demandeurs d'emploi, y compris même ceux qui pourraient être visés par l'article 18.

.../...

Dans ces conditions, la combinaison des articles 17 et 3 rend l'article 18 superflu. Si telle n'est pas l'intention du Ministre, il convient de définir avec plus de netteté les champs d'application respectifs des deux articles.

+

+ +

Les articles 17 et 18 prévoient que dans le cas d'inscription tardive, les allocations de chômage sont refusées en application des articles 77ter, § 2, et 82 de l'arrêté organique. Une telle prescription est superflue, l'obligation d'être inscrit comme demandeur d'emploi pour pouvoir prétendre le bénéfice des allocations de chômage, et l'interdiction de liquider celles-ci sans inscription préalable étant clairement formulées dans les articles 77 et 82 eux-mêmes.

+

+ +

En comparant les derniers alinéas des articles 17 et 18, on constate qu'à la différence du second, le premier prévoit la possibilité de convoquer les chômeurs au bureau de placement en vue de leur inscription comme demandeurs d'emploi. On n'aperçoit guère les motifs de la distinction ainsi établie.

+

+ +

.../...

Article 19.

Cet article détermine, en exécution de l'article 82 de l'arrêté royal, de quelle manière l'organisme payeur informe le chômeur de l'obligation qui incombe à celui-ci de se faire inscrire comme demandeur d'emploi, ainsi que les modalités et délais de cette inscription.

D'après l'alinéa 1er, 1°, cette information se fait par la remise de la carte de contrôle. Etant donné qu'une telle carte est remise à tous les chômeurs, qu'ils soient tenus ou non de se faire inscrire comme demandeurs d'emploi, ce mode de notification ne sera pleinement efficace que si la carte de contrôle porte toutes les indications requises en la matière - tel est effectivement le cas d'après le fonctionnaire délégué -, et que l'organisme payeur soit tenu d'attirer l'attention du chômeur sur les renseignements spécifiques à son cas.

Le projet devrait prévoir cette obligation.

+

+ +

Pour l'alinéa 2, c, qui concerne les chômeurs visés à l'article 18 du projet, il importe de tenir compte des observations émises à propos de ce dernier article.

.../...

Article 20.

Cet article détermine, en exécution de l'article 77ter, § 5, 1°, de l'arrêté royal, la façon selon laquelle l'inscription comme demandeur d'emploi est maintenue, supprimée ou acquise à nouveau.

Aux termes du § 2, alinéa 1er, 4°, l'inscription cesse d'exister quand le chômeur a "fait une déclaration le rendant indisponible pour le marché de l'emploi". Indépendamment de l'incorrection de la formule - la déclaration ne rend pas le chômeur indisponible pour le marché de l'emploi mais ne fait qu'attester cette indisponibilité -, il échet d'observer que la disposition n'énonce qu'un des cas d'application de la règle plus générale de l'article 77ter, § 1er, alinéa 1er, deuxième phrase, de l'arrêté royal, suivant laquelle le chômeur qui n'est pas disposé à accepter toute offre d'emploi convenable ne peut être, ni rester valablement inscrit comme demandeur d'emploi.

+

+ +

Le § 2, alinéa 2, ne fait que rappeler les prescriptions de l'article 77ter, § 1er, alinéa 1er, et de l'article 82, alinéa 3, de l'arrêté royal; comme tel il n'a pas sa place dans un arrêté ministériel d'exécution.

+

+ +

.../...

Le § 3, alinéa 1er, étend les dispositions des articles 17 et 18 du projet aux chômeurs désireux de se faire réinscrire comme demandeurs d'emploi après avoir cessé de l'être pour un des motifs mentionnés au § 2, 1°, 2° ou 3°. Dans bon nombre de ces cas, les chômeurs intéressés ne seront cependant pas en possession du certificat de chômage indispensable à leur inscription. Les articles 17 et 18 ne pourront, dès lors, être intégralement appliqués que si le chômeur est autorisé à produire un document autre que le certificat de chômage, telle la déclaration de chômage C 109 par exemple. Or, l'article 1er, 4°, interdit d'utiliser cette déclaration dans les cas prévus au § 3, alinéa 1er.

Il y a discordance entre les versions néerlandaise et française du § 3, alinéa 2 : la première vise le chômeur qui a repris le travail, la seconde le chômeur qui ne l'a pas repris. Cette disposition n'est justifiée que si c'est la version française qui traduit les intentions du Gouvernement, ce que le fonctionnaire délégué a d'ailleurs affirmé.

Article 21.

Cet article est relatif à la convocation, par le bureau de placement, du chômeur inscrit comme demandeur d'emploi. Comme tel, il est permis de le regarder comme constituant une mesure d'exécution de l'article 77ter, § 5, 2°, de l'arrêté royal, qui charge le Ministre de déterminer les modalités du contrôle de l'inscription.

.../...

C'est dans cet article que devrait trouver sa place, la disposition de l'article 4, alinéa 3, du projet, suivant laquelle le chômeur doit être averti au moins deux jours avant la date à laquelle il est tenu de se présenter. On n'aperçoit toutefois pas les raisons de limiter les effets de cette prescription au seul cas où l'intéressé est convoqué à "un point de contact".

L'alinéa 3 de l'article 21 constitue une répétition superflue des articles 77ter, § 1er, alinéa 1er, et 82, alinéa 3, de l'arrêté royal.

+

+ +

L'alinéa 4 autorise le bureau régional à maintenir l'inscription du chômeur qui ne s'est pas présenté, mais qui justifie son absence par un motif valable. Dans ce cas, le bureau régional devrait même être tenu de maintenir l'inscription, sinon le droit aux allocations de chômage serait subordonné à une décision arbitraire du bureau régional.

L'allégation d'un motif valable d'absence n'entraîne évidemment pas le maintien automatique de l'inscription ; celle-ci peut toujours être supprimée pour l'une des raisons indiquées à l'article 20, § 2, du projet.

Le texte le ferait pleinement ressortir si les alinéas 2 et 4 étaient fondus en une seule disposition qui prévoirait que le chômeur qui ne se présente pas

.../...

à la date fixée, ne sera plus considéré comme demandeur d'emploi, s'il ne justifie pas son absence, dans les trois jours, par un motif admis par le bureau régional.

Article 22.

Cet article règle les modalités de l'inscription comme demandeur d'emploi du chômeur qui change de résidence pendant la durée de son inscription.

D'après la troisième phrase de l'alinéa 1er, l'inscription du chômeur qui change de résidence tout en restant dans la même commune, ne cesse d'exister que si une offre d'emploi ou une convocation émanant du bureau régional n'a pu l'atteindre dans le délai normal. Les termes "délai normal", sans autre précision, manquent de clarté.

D'après les déclarations du fonctionnaire délégué, les auteurs du projet entendent que l'inscription ne soit pas maintenue lorsque le défaut de déclaration du changement d'adresse a eu pour conséquence que l'offre d'emploi ou la convocation n'est pas parvenue au chômeur dans un délai lui permettant d'y donner suite. Le projet devrait le dire explicitement.

+

+ +

.../...

La cinquième phrase de l'alinéa 1er est rédigée comme suit : "Dans ce cas, le chômeur est tenu de se faire inscrire à nouveau comme demandeur d'emploi".

On ne voit pas clairement quel est le cas visé ici. Cette disposition est d'ailleurs superflue, le chômeur dont l'inscription a été supprimée étant tenu, en tout état de cause, de se faire réinscrire pour pouvoir prétendre au bénéfice des allocations.

Mais ce qu'il faudrait éventuellement déterminer, ce sont les modalités de la réinscription consécutive à un changement de résidence. Cette observation vaut également pour l'alinéa 2, qui se borne à fixer le lieu et le délai de l'inscription.

+
+ +

La dernière phrase de l'alinéa 1er, ainsi que celle de l'alinéa 3 font double emploi avec les articles 77ter, § 1er, alinéa 1er, et 82, alinéa 3, de l'arrêté royal.

Article 23.

Cet article dispose que le chômeur qui, au moment de son changement de résidence, est dispensé de l'inscription comme demandeur d'emploi, doit se faire inscrire lorsque la dispense est expirée.

.../...

Cette règle s'applique de toute évidence à tous les chômeurs dispensés de l'inscription. Il est superflu de la rappeler tout spécialement pour les chômeurs qui changent de résidence pendant la durée de la dispense.

De même , les modalités d'inscription définies à l'alinéa 2 de cet article ne s'écartent en rien de la règle générale.

Il s'ensuit que tout l'article 23 peut être omis.

Article 24.

Cet article habilite le comité de gestion de l'Office national du placement et du chômage à adapter, "selon les nécessités", les formules et documents prévus par le projet et dont il est fait usage par ou pour les travailleurs frontaliers.

Cette disposition est contraire à l'article 91, 1°, de l'arrêté royal, en vertu duquel c'est au Ministre de la Prévoyance sociale et non au comité de gestion de l'Office national qu'il appartient de déterminer le modèle des documents à employer.

.../...

Article 25.

Cet article dispose que, "par dérogation à l'article 1er", le travailleur diamantaire qui sollicite le bénéfice des allocations de chômage, est tenu d'introduire "un certificat de chômage C 4" lorsque le contrat de louage de service a pris fin, lorsqu'il est mis en chômage partiel et lors de chaque changement de régime de chômage partiel.

D'après l'article 1er, 1°, ce document est utilisé par tout chômeur dont le contrat de louage de service a pris fin. Partant, l'article 25, a, ne déroge nullement à l'article 1er en tant qu'il impose l'emploi du certificat de chômage complet au travailleur diamantaire dont le contrat de louage de travail a pris fin, de sorte que la prescription est superflue.

Les dispositions qui font l'objet des b et c et qui imposent l'emploi d'un certificat de chômage complet au travailleur diamantaire en chômage partiel, sont contraires à l'article 90 de l'arrêté royal, lequel réserve expressément aux chômeurs complets l'emploi du certificat de chômage complet, et aux chômeurs partiels l'emploi du certificat de chômage partiel.

L'emploi d'un certificat de chômage complet par un chômeur partiel aurait, en outre, pour effet d'exclure les travailleurs diamantaires devenus chômeurs partiels du régime spécial instauré par l'arrêté royal, pour les demandes d'allocations émanant de chômeurs partiels et les décisions sur le droit de ces derniers aux allocations. Ces travailleurs seraient, dès lors, soumis au régime qui est applicable aux chômeurs complets, ce qui ne se concilie ni avec le but, ni avec le texte de l'arrêté royal.

Si une telle mesure s'avérait nécessaire ou opportune, le Ministre pourrait toutefois arrêter, pour les travailleurs diamantaires, un modèle spécial de certificat de chômage, sans pouvoir pour autant modifier la procédure prévue par l'arrêté royal.

Article 26.

Cet article impose à tous les travailleurs diamantaires devenus chômeurs l'obligation de remettre sans délai leur certificat de chômage au bureau régional. Tout comme l'article 25, cette disposition témoigne du souci de mettre les chômeurs partiels sur un plan d'égalité avec les chômeurs complets; pour les motifs développés à plus d'une reprise dans le présent avis, à l'occasion de l'examen des articles 3, 6 et 25 notamment, cette manière de procéder va à l'encontre de l'arrêté royal.

Cette opposition ressort d'autant plus clairement de l'article examiné qu'il prescrit la remise immédiate du certificat de chômage, alors que, aux termes de l'article 90, alinéa 2, ce certificat tient lieu de carte de contrôle, document dont le chômeur a journellement besoin pour le faire estampiller.

.../...

Article 27.

Cet article détermine les modalités de l'inscription comme demandeur d'emploi du travailleur diamantaire en état de chômage. L'alinéa 1er concerne "celui qui est chômeur complet au sens de l'article 3", l'alinéa 2 "celui qui, après l'expiration d'une période de dispense, doit se faire inscrire comme demandeur d'emploi".

Or, d'après l'article 3 du projet, tous les chômeurs partiels qui doivent se faire inscrire comme demandeurs d'emploi, sont assimilés aux chômeurs complets.

Il s'ensuit dès lors que l'expression "travailleur diamantaire qui est chômeur complet au sens de l'article 3", à laquelle recourt l'alinéa 1er, vise en fait la même catégorie de chômeurs partiels que l'alinéa 2, alors que les chômeurs complets proprement dits, au sens de l'article 77ter, § 1er, alinéa 2, de l'arrêté royal, ne tombent pas sous l'application de l'article 27.

Article 28.

Prévoyant à l'égard des travailleurs des ports des dispositions similaires à celles qu'énonce l'article 24 à l'égard des travailleurs frontaliers, cet article appelle la même observation.

.../...

Article 29.

Cet article dispose que, par dérogation aux articles 6, 7, 17, 18, 22 et 23, les "travailleurs portuaires, dockers et assimilés" doivent se présenter aux bureaux spéciaux d'embauchage.

L'expression "travailleurs portuaires, dockers et assimilés" manque de clarté.

Si elle ne vise que les catégories de "travailleurs portuaires" à l'intention desquelles des bureaux d'embauchage spéciaux ont été créés, la référence aux articles 17, 18, 22 et 23 est superflue, puisque ces articles règlent les modalités de l'inscription comme demandeur d'emploi et que les "travailleurs portuaires" en question sont dispensés de cette inscription en vertu de l'article 77ter, § 4.

En tant que l'article concerne la demande d'allocations, il ne serait pas sans utilité de préciser davantage en quoi consiste la dérogation à la réglementation générale.

+

+ +

L'examen du projet a démontré qu'un certain nombre de dispositions sont inconciliables avec l'arrêté relatif au chômage et avec l'arrêté royal. Le Conseil d'Etat ignore si, ces dispositions étant supprimées, l'ensemble du projet répondrait encore au but poursuivi. C'est pourquoi, il s'est abstenu de présenter des observations de pure forme ou de proposer un texte nouveau.

De kamer was samengesteld uit

de Heren : F. LEPAGE,
Messieurs :

H. BUCH,
G. VAN BUNNEN,

F. DUCHENE,

R. de RYKE,

Mevrouw : J. DE KOSTER,
Madame :

De overeenstemming tussen de
Nederlandse en de Franse tekst
werd nagezien onder toezicht van
de H. G. VAN BUNNEN.

Het verslag werd uitgebracht
door de H. H. LENAERTS, substi-
tuut.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) J. DE KOSTER.

La chambre était composée de

raadsheer van State, voorzitter,
conseiller d'Etat, président,

raadsheren van State,
conseillers d'Etat,

bijzitters van de
afdeling wetgeving,
assesseurs de la sec-
tion de législation,

adjunct-griffier, griffier.
greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version
néerlandaise et la version fran-
çaise a été vérifiée sous le con-
trôle de M. G. VAN BUNNEN.

Le rapport a été présenté par
M. H. LENAERTS, substitut.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) F. LEPAGE.